

Николай Хрелков

Лувър

Кошмарите ли на Париж те дебнат –
или те дебне лекостъпно тя?...
Пази се ти със своя светъл жребий –
и огнен блян и бляскава мечта!

Ти в дни самотни идвай тук при мене –
и аз на тебе само ще предам:
на Леонардо дивните видения –
и мрачната на Гоя Свобода.

Ще ти предам и любовта ти дивна;
и цветния, стенещ ужас на ван Гог –
и устрема с развяваната грива;
и низостта със гнусното танго!

Когато във закана се разплиска
небето буреносно на Рембранд –
от рамките си те ще литнат с писък
към стария свят във твоята сетня бран...

Ще припомниш в своя път нагорен;
полята на Прованс, парижкия рев;
и мрака, и звездите, и позора,
де вярата ги в пурпур разгоре.

КРАЙ

© Николай Хрелков

Източник: Словото
Набиране: Цветан Диковски

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7464>]